

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шадн. 143322.
Адреса для телеграм
— „Діло“, Львів. —
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно: в криву 300 зол.
За границею
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Займа адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Конфлікт між СРСР. і Китаєм.

Львів, 19. серпня 1929.

В останніх днях прийшли знову вістки з дальнього Сходу про напружену ситуацію на китайсько-більшовицькому пограниччі. Виходить, що більшовицькі військові відділи перейшли на китайську територію і посують офе́нзивним походом вперед, що дало притоку до заяв представника націоналістичного китайського уряду в Нанкіні того змісту, що, мовляв, Китай буде стояти даліше твердо на доперішньому становищі і не поступить в нічому домаганням більшовицького уряду.

Нанкінський уряд, як відомо, займає східно-китайську залізницю, підчинивши її своїй управі. Притокою до цього кроку, підготовленого очевидно заздалеку, послужили китайцям обставина, що багато урядовців тої залізничної розси́ удралало комуністичну пропаганду. Як не як — ця притока хіба зовсім невистарчаюча, аж до такої протиміри, як зайняття спільної до того часу залізничної лінії на свою виключну власність. Не диво, що Китай, маючи не зовсім чисту совість, старався тепер свій поступок якось виправдати і всю вину за дальші події звалити на більшовиків.

Після того, як нанкінський уряд при допомозі своїх генералів захопив східно-китайську залізницю, заарештував багато радянських громадян і руйнує майно, що є власністю як СРСР, так і Китаю, звернувся він до всіх тих держав, що підписали пакт Кельога, щоб вони саме на змові постанов того пакту, виступили в його обороні. В своїй ноті нанкінський уряд каже, що „примирна позиція радянського уряду і його зазіркі вимоги не дозволяють дійти до згоди і розв'язати по добром китайсько-радянський конфлікт“. А висновок з того очевидно такий, що співучасники пакту Кельога повинні змішуватись з цей конфлікт і вжити заходів до того, щоб СРСР зменшив свої агресивні та підли-висті від своїх „непримиримих позицій і пішов на уступки китайцям. Нанкінському уряду залежить очевидно на тому, аби ті держави призначили якусь комісію для розгляду в полатоли цього конфлікту — очевидно, в душі їх бажать, а коли з тих чи інших причин праця такої комісії була б неможлива, аби ті держави злились чиним виступили в обороні інтересів Китаю.

Віда тільки, що також радянський уряд підписав, і то один з перших, пакт Кельога і має таким чином основу добиватися від тих самих держав коли не признання, то принаймні зрозуміння „для свого становища в тяжкому конфлікті з Китаєм. З цим фактом мусять, конаррі, розхуватися всі ті держави, що підписали пакт Кельога і тому між іншим Японія та Англія відмовилися вислати своїх представників до тої комісії, що по проєкту Стімсона мала в імені всіх держав розв'язати і безсторонньо розв'язати радянсько-китайський конфлікт.

Як виходить з радянської преси, уряд СРСР не бажав собі ніякого посередництва в розв'язанні цього конфлікту з Китаєм. Він не хоче нічого чути про таке посередництво якоїнебудь держави, про таке грубий держав, хочби оце посередництво в виражувалося пактом Кельога. СРСР стоїть на такому становищі: китайсько-східна залізниця належить Китаю і СРСР, взаємними між ними узурмовано відірваніми договірними актами. Колиж тепер виникли непорозуміння, вони є деякі спірні справи, то їх може і повинна бути тільки авторитетна конференція представників Китаю і СРСР. Втручанням когонебудь у китайсько-радянський конфлікт є непотрібне і не представляє собою ніякої практичної вартості. Вспірі питання могло бути швидко і легко розв'язано, якщо тільки нанкінський уряд відмовив на залязничій той стан, який там повинен бути на основі обоюдно заключених договорів.

Нанкінський уряд не спішився привернути допосередників стан на східно-китайський залізничний

і червоної війська перейшли китайську територію. Не вважаючи на заперечування обох сторін, що вони не бажать собі війни, конфлікт між СРСР і Китаєм наповняє тривогою всіх близьких і дальніх сусідів обох цих держав.

На економічні теми.

Мандрівка золота.

Ще перед початком конференції в Газі падало у Франції не одно гірке співце на адресу Сноудена, якому французам не можуть забути його промови в часі виборчої кампанії, коли то Сноуден сказав, що Англія в репараційних договорах з Францією пішла на надто великі уступки. Бож відомо, що з недавньої „любоби“ між обома союзниками лишилося нині тільки те, що Франція полюбила до безтяги англійське золото.

Від якогось часу зах.-європейська преса не перестав писати про дисконтову стопу Банку Англії. Тому, що курс англійського фунта зваж понижаче золотого пункту, сподівалися, що Банк Англії зреагує на це підвищенням дисконту, чим зробить виступ золота з Англії непоплатним. Але таке підвищення не було зиктоване внутрішніми потребами господарства, бо зниження курсу фунта мало мати — по англійським верзіям — своє джерело в „спеціальних умовах“.

Вже від довшого часу сідили міжнародні фінансові круги за мандрівками золота. Подібно до струї Гольфу впливає струя золота на погоду чи непогоду на грошовий ринок. Варометром, на який ця струя безпосередньо впливає, є лінія дисконтової стопи. Пригадаймо собі коротко мандрівку золота за останнього півтора року. В першій половині 1928-го року закупила Англія великі запаси золота в Нью-Йорку. Наслідком цього була трикратна зміна дисконту в Злуч. Державах. В другій половині 1928-го р. виступила Німеччина і Франція як покупці золота на англійському ринку. В люті 1929-го р. піднесено дисконт в Англії. В першій половині 1929-го року поплило німецьке золото до Америки, а дещо пізніше потягулося за ним і англійське. В Німеччині піднесено дисконтову стопу. Німці звернули знов до Англії і закупили золото, чим спеціально заінтересувалася Франція. Це заінтересування, чи пак любов до англійського золота, мали й бути тими „спеціальними умовами“, які забрали немалу порцію золота з Англії до Франції. Чи дієсно так?

Що англійський фунт у відношенні до долара „попранився“, це приписується переговорам гувернера Банку Англії Нормана з директорами „Федерал Різерв“-банків і з фінансистами з Волстріту. Як зачувати, порушено там справу співпраці державних банків у стабілізації вартості золота і в обороні безпеки, яка грозила світовому господарству через міжнародні перегони в нагромаджуваних резервах золота. Крім цього Норман мав старатися про підтримку американських кругів, щоб „Міжнародний Банк“ був у Лондоні, щоб там самим Лондон остав осередком фінансового життя в Європі. Кінець-кінець фунт піднісся, Англія не думав про зміну дисконту, а де буде „Міжнародний Банк“ ще покажеться (хоч мабуть не скоро).

В останньому банковому викалі американський запас золота Англії Банку на більше як 5 мільянів фунтів і вийшов 142,6 мільйонів фунтів (у червні майже 165 м. ф.). Шелл цього відданого поклад 2 м. ф., так, що запас золота вносить тепер 140 мільянів фунтів. В Англії змінено право вільного карбування в 1925 р., а на місце виміни банкнотів на монету ввів Банк Англії на себе обов'язок давати за ноти золоті в барах (злитках). Що до запасу золота, то приписаної висоти нема, а є лише порада (порушення) Кендалфа, яка означає висоту запасу на 150 мільянів фунтів. Це ні закон ні принцип, а порада, вказівка, а всеж таки вона має вплив на публіку, яка вже задоволюється, як тільки ця границя переступлена. Непона річ, що таке зменшували запасу золота не може обстоюватися в безконечність. Тепер

Нешастя ніхто передбачити не може,

але кожна розумна людина може йому запобігти і тому обезпечуйте збіжжя і пашу від огню в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

Львів, вул. Руська ч. 20.

Банк Англії має 250 мільянів ф. неповнотитих банкнотів, а „Економіст“ пропонує підвищити їх до суми 270 мільянів ф.

Франція має тепер найбільшу резерву золота в Європі. Коли Німеччина має 2,5 мільярда марок, то Франція має понад 8 мільярдів марок. При стабілізації франка в червні 1928 р. виключено девізи (заграниці векселі) як покриття банкнотів. Відмінило від усіх країн у Франції введено як покриття банкнотів лише золото, і то по припису 35 процент покриття. І тут, кажуть одні, треба шукати причини великих мандрівки золота з Англії до Франції (остання не має інтересу в нагромаджуваних дебітах). Також активні платінгійні банкі Франції, по рецепті: виплати вірителям мають бути менші, як німецькі квоти, платити Франції — грая немалу розрід. Дальше приватний французький капітал улюблювався в Англії, „уважав за відповідне“ переїхати через канал до Парижа. До цього мав він, очевидно, повне право, коли такий переїзд був уможливлений арбітражем, як це було. Та Франція закладає, що, мовляв, вистало було „жвнути пальцем“, чи там виступити з купном фунтів, а курс їх був би піднісся і мандрівка золота була би злишньою, бо непоплатною.

Не бракувало голосів, що ціла історія була заінціпована з причин чисто політичних, а саме: Франція хотіла нібито зробити Англію податливою на конференції в Газі. Говорили також, нібито Париж хоче показати, що Лондон не падається на ослики „Міжнародного Банку“, деякі зарозумілі круги у Франції твердили навіть, що Лондон понав уже в залежності від „французьких диспозицій“. Помилується переборчені твердження про „залежність“, — кожен з наведених тверджень має своє „за“ і „проти“. Все таки доволі дивно, що не відбулося в попередній конференції, Рівном фактом є, що Сноуден показався не надто схильним до уступок, що дисконт в Англії остав даліше незмінним, а фунт „пішов у гору“.

Та чи довго дисконт удержиться на тій самій висоті? Саме тепер Америка піднесла дисконтову стопу. Очікують загальною і піднесеною її в Англії. Кажуть, що Америка хоче в цей спосіб вплинути на Англію, щоб не робила перегон на конференції в Газі. Та є й поважні голоси, які з того погляду, що піднесення дисконту в Америці сталося з чисто господарських причин.

Д-р Ю. Стецюк.

В рідному селі і хуторі Ф. Містрала

Маяко, 9.VIII. 1929.

На залізничній лінії Париж—Марсель, — у 13 км. від Авіньйону та 22 км. від Арлю, у сусідстві зі славетним Тарасконом, — лежить невеличка станція з подвійною назвою, — „Graveyron-Maillane“, тепер не менше славетна ніж свого часу — Ясна Поляна, — недалеко Тули на залізничному шляху Москва—Курск.

В обох цих випадках туристична слава цих трьохрідних залізничних станцій є літературного походження. Ясна Поляна стала в світі відомою завдяки А. Н. Толстому. Славу Маяко поширив на весь світ великий провансальський поет і каменяр національного відродження Фредерік Містраль (1830—1914).

В селі Маяко (по франц. Maillane, по провансальськ. Maiano), — автор незабутніх „Migjò“ і „Calendari“ — проживав майже весь свій вік. У двох кілометрах від села Маяко, він родився на хуторі, відомому тепер — „Lon Ma d'ò Inge“, де провів свої дитячі і хлопячі роки, так чудово описані в його чтегалих автобіо-

3. В начале черной витаниты — старик на

місце д-ра І. Копача іменований інспектором, як зачуваємо, дотепер директор перемиської укр. гімназії д-р Денис Лукіянович. Щож до наслідків по д-рі Волод. Левницьким, то тут наші інформації сходяться в одному, а саме, що на його місце прийде москвофіл. З одних джерел довідуємося, що найпевнішим москвофільським кандидатом на це становище є проф. Білінкевич, а інших, що д-р Копистянський, москвофільський історик. Оба вони університетські доценти у львівських середніх школах. Котрий з названих москвофільських педагогів стане інспектором — це не важке, але за те важке те, що санітарні чинники намагаються при всякій нагоді висувати їх проти українців у відомих цілях. Роля таких москвофільських висувальців з правила розбавляється. І вони її вірно виконують та по силам оправдують покладані на них надії. Інакше їх дружно не регенерувалиб.

Податкові справи.

Намірена підвишка вставок для доходного податку.

Досі обов'язуючий ключ, на підставі якого обчислювано доходний податок, походить ще з часів інфляції, коли купці і промисловці та всі податники мали змогу більше заробляти, як самі сподівалися. Тому то цей ключ був уложений в той спосіб, щоби державний скарб був забезпечений перед втратою. Це значить, що вставки, на основі яких обчислювано податок, були вищі!

Тепер, коли наступила така-така стабілізація грошей і доходів — ключ цей показав себе за високим і міродайні чинником, а навіть само міністерство торгівлі і промислових прийшли до висновку, що його треба обнизити, і то тим більше, що доходи у всіх ділянках нашого господарського життя — з року на рік зменшуються. Тимчасом ні з цього ні з того львівська скарбова палата вказала до підвладних собі податкових урядів об'єктів, в якому наказує, щоби доходний податок на 1929 рік обчислювано після нового ключа, який є значно вищий від дотеперішнього! Податковий податок мав би в деяких ділянках торгівлі і промислу бути підвищений пересічно на 30 проц., а в інших навіть на 100 проц.!

Цей нечуваний і нічим не оправданий крок львівської Скарбової Палати був предметом нараз податкової комісії Торговельно-Промислової Палати у Львові, де рішено внести протест проти поступовання Скарбової Палати, яка, не вислухавши опії господарських установ, а в першій мірі опії Пром. Торг. Палати, визначила вищі податки в той час, коли їх необхідно низити, бо промисел і торгівля не розвиваються, а нудять і ледви-ледви живіють (якщо не стоять над берегом катастрофи). Протест цей буде уявляється таким чином, що крім інтервенції у Скарбовій Палаті — вище окрема делегація до Варшави, щоби домогтися в міністерстві, якщо не обниження податкового ключа, то бодай замирення його на дотеперішній висоті.

Як мав би виглядати новий доходний податок, видно з нижче наведених цифр: Дамська конфекція мала досі ключ 15, а піднесено його на 20; трикотажі ключ піднесено з 12 на 18; ап-

тики з 30 на 35; опал з 10 на 15; залізні з 4 на 6; різничі машини з 10 на 16; мануфактура з 10 на 15; дамські капелюхи з 15 на 25; папір з 12 на 15; кольоніальні товари з 10 на 15; друкарні з 12 на 15; масарні з 12 на 20; квіти з 3 на 10; бюро оголошень з 20 на 30; цукорні з 18 на 25 і т. д.

Ясна річ, що наскільки купець чи промисловець платитиме вищий податок, то настільки підскочить в гору ціни на продукти і товари, а між тим вже тепер дорожнеча биває і тальмує всякий промисел господарського життя. Невеселі гороскопи — той годі.

3 життя нашої еміграції.

Праця Українського Академічного Товариства в Берліні.

Дня 15. липня ц. р. відбувся заходом Товариства жалібні сходина, присвячені пам'яті Покійного Евгена Чикаленка. З викладом виступив на сходах проф. Д. Дорошенко. Говорив він про Покійного як про українського патріота та мецената передвоєнного українського культурно-політичного руху.

Дня 11. серпня влаштувало Товариство виклад доц. Ф. Слюсаренка та концерт Українського Хору „Ліра“ під управою п. Гороха. Доц. Слюсаренко викладав на тему „Українська територія за античної доби“. Подавши короткий огляд історії греків та іранців на території України і вказавши на зразки архітектури (розкопки грецьких міст і некрополів), скульптури, кераміки, малювання, золотництво й ін. та грецьких написів, делегент прийшов до висновків, що 1) територія України дуже богата пам'ятками античної іранської культури; 2) ці пам'ятки вилучували часто без належного уміня та переходили до пеража не на Україні, а в Петрограді; 3) що необхідно об'єднати всю археологічну роботу на Україні в одній організації, аналогічній до археологічного інституту німецької держави, столітні роковини якого недавно святковано. Така українська організація могла би ширше поставити так важку для загального піднесення культури народу музейну справу на Україні.

Після викладу концертував хор „Ліра“, який своїм співом народних пісень викликав дуже приємне враження у присутніх та рисні оплески. Почав хор свій концерт пісню „Ой зішла зоря“ (баритонове сольно гарно і міжно виконав п. Н. Мошків), а закінчив — „Час до дому, час“. В оєні Українське Академічне Товариство задумує влаштувати окремих концерт хору „Ліра“.

По широкому світі.

У Білгороді арештували велику організацію фальшивників стемплів; провідником був маляр Беля Гофман. Державний скарб Югославії має великі шкоди.

Арештовані в Празі дня 1. серпня комуністи за демонстрації почали в вязниці голодіку; є між ними і посли до парламенту.

Республіка Перу, що виступила у свій час з Ліги Націй, рішила знову до неї вернутись.

Товариський зїзд.

(В 20-ліття іспиту зрілості в коломийській гімназії.)

Дня 2. липня ц. р. відбувся в коломийській українській гімназії зїзд матуристів з 1909-ого р. Програмою зїзду назначено збірку товаришів на 9. год. рано перед головною брамою гімназійного будинку.

Вже перед 9. год. почали сходитися товариші, що здалека і зблизька прибули на це своє небуденне свято. Лунають веселі оклики при появі кожного товариша, як не раз за студентських часів. Минає майже ціла година на ширших привітаннях та дружній тутірні. Веселій настрій змагається ще з приходом усе молодого й життєрадісного та загальною любов'ю проф. „дзядя“ Дольницького.

Коли зблизилася 10. год., весь збір удався до зеленого прибраної класи, звідки по дзвінку під проводом теперішнього директора п. Котельського, проф. О. Чайківського та Б. Левницького парами пішов до церкви на богослужіння. Богато споминів товпилось в нашій уяві, коли ми заїшли в церковних лавках та потонули в задумі, вколосані прекрасним співом. Співав власний хор під проводом колишнього нашого диригента тов. Семкова. Не дивлячись, що хор так захопив і настроїв нас усіх, боже він, хоч невеличкий, але зате наш рішаний: сімох співаків, а між ними трьох диригентів (Семків, Осадца та Волянський).

До паляхиди за померших і погалих товаришів станула з о. сов. Войтіховський трьох товаришів-священників. Плачем душі наповнене „Вічна Пам'ять“ не в одного товариша витиснуло горючу сльозу за колишніми ширими й дорогими друзями, що так рвалася в життєвий вир, із повною вірою в краще майбутнє свого народу! Та на різних шляхах, що вели до спільної мети, погалило їх чимало, бо майже одна третина.

По скінченню церковної частини свята знову всі парами перейшли до шкільного будинку, до тої самої класи, де занято місце в тому самому порядку, як колись у 8-ій класі.

Другу частину свята отворив тов. Н., що принагав усіх присутніх та подякував їм за участь у зїзді. Описав спомини поіменно всіх померших професорів та товаришів. Повстанням з місць пошановано їх пам'ять та віддано поклів їх тлінним останкам, що спочивають не лише по широких просторах Бел. України і в Карпатах але й у далеких уагірях Сербії. З дальших слів промовця довідалися присутні, що на 52 товаришів, які тому 20 літ адавали матуру, не стало між живими 15, за границею живе 8, а на зїзді не явилися з причини різних перешкод 8. Між живими є 14 священників, 8 працює на педагогічному полі, а з того трьох на Рад. Україні, в кооперативних установах 3, адвокатів 2, нотар. канд. 2, інженерів 2, 1 банковець, а 5 працює в різних вітальних професіях. Після ствердження додатково білясу не лише індивідуальної праці для себе і своїх родни, але й широкої громадянської та після підтвердження повної характерності в ній, справах всіх без винятку товаришів, закінчила т. Н. вступну бесїду.

Підчас читання каталогу проф. Чайківським прийнято до відома поодинокі оправданні і привітти тих товаришів, що на зїзд не прибули. Описав промовця до присутніх о. сов. Войтіховський. У гарній та глибоко обдуманій промові подав він характеристику колишньої 8-ої класи та з натиском зазначив, що її виховники можуть бути вповні задоволені зі своєї довголітньої праці, бо в налізях, покладах на своїх вихованців, не завелися. В імені несприятного господаря класи проф. Шипайла, промовив проф. О. Чайківський. Він бачить упадок передвоєнного рівня моральних вартостей серед теперішньої молоді, а описав кількома гарними споминами зперд 20 літ ілюструє привабливі і щире відношення учнів до своїх учителів, що — на жаль — у нинішніх часах чимраз більше підпадає. Спільною зминкою перед ахоловою брамою гімназії закінчено другу частину свята.

Святкування третьої частини зїзду перенесено до гостинного дому о. Букшанового, пароху села Утороп, положеного при шляху, що веде з Коломиї до Косова, званого на ціле Покуття своїми сільними джерелами (сировицею), як також тою страшною трагедією, що його страждала в перших днях світової війни. Серед названої зливи передлажемо антами Вербіж, Мишин, Стопчанів та відлажемо в Яблоні. Подорожний

“Тоді то австрійські жандарми на спілку з мадерськими „дандитурмаками“ майже ціле село спалили, а понад ті сотні невинних людей повисли долом голоного шляху, забороняючи їх навіть похоронити по христ. зачатку. Ця подія ще й нині жахом наповняє кожного, хто бачив цю страшну сцену. Так то пращалися небіжча Австрія з тими, що в жорстоку їй правосуддя „майже і кров“

ковину, а пасуть тут чотири місяці, за це ділять по 300 золотих кожес. В одній неперетривчій сорочка й штани, як день так уночі, чотири місяці ті самі. Про найменші вимоги гімназії годі тут шось балакати, правда; наскочили на них не мають, бо мають сорочни лозм і тому „зачіпляються“. Всі гарні й азороні, пера як оксамит, без помічі ніяких косметичних препаратів.

Часто трапляється, забийть якийсь повк і допять візко; тому всезвук ніч палять натру, і докрити стережуть отару, чуяні пси. Десь на морю в ташах, має силити медіа, але він тільки рідко вибирається у відвідини.

Пастух завів нас до козляки, збудованої з чотирох стінки, деревляних стінок, прикритих гранитним дахом, теж з дощочок. В середині горіло вогнище, на ній у кітлі відігривався бульб, а далі у шпичку сипалася вже з готового бульб, — жетинда. Грізний дим ліз у ніч, та не наважували на це, подали ми до вогни, бо трохи перемерзали й перемочили ноги. Туристи поприступали до огнища, сунули черевники й пачки, а при цьому не покидав нас ні на хвилину рідкий тумор. Одні присівували, другі розказували веселі історії, а деякі бралися навіть танцювати коломийки...

У загорді почали дойти візці. Цікаво було згадати, як всі товпилися біля отвору радочком, наче подорожні при авіаційному нікопці, купуючи білети. Кожна хоче скоріше противнутися, від пастух допуть її за задні ноги, притримують у залізних долонях, до хвилини чути як хлопоче молоко у відері. Овечі в кількості, а два пастухи стрясують їх за дві голини, а то й ско-

ріше. Кожна візця дає пересічно по літрі молока денно.

Половина, є приватною власністю одного гуцула й він бере візці й маржину до себе на випас за відповідною оплатою. Бувади й сир забирають власники собі.

Спершу мали всі велику охоту пити овече молоко, колиж побачили таку нечисту операцію, охота відійшла. Та тут закинуло на натрі у кітлі коровиче молоко й нас закликали до вечері. Всі біжать наперед, товчуть губами об ниленький однірок, закутують у туман сірого, гризкого диму й тішаються папською вечерою. Принагідний куховар, дозволив націрку горнять молоко й роздав між слание товариство. Даються чути крики: горіть! і сипі кли, брр! попарив уста! вибігають на двір, беруться студити молоко, половини порозинавали.

Але анова нова сензація: „схід місяця“. Притомом всі кидають горнятка й вибігають на горб. Ніч чорна, всі горі толуть у темряві, не видно майже нічого, аж тут показується на краєчку неба черпона пікула, докрити аспіють хмарки, а обрис гір виступають вперед.

Місяць хутко підходить уверх, і з червоного сердитого діла перетворюється у лісного, моторного, кругозлищого парубка, що вибирається на річку гулянку. Він росте на очах і підбігає весело в гору, планирається на сріблених хмарках, підморгує до асних, лискутих, кокетливих вірок

(Докінчення буде.)

колоднаний воздух, насичений ароматом гірських зел, ялівцю, смерік і ялиць, розпиряє наші груди, а недалека стіжковата пістинська Клива й роалогий Лебедін зі своєю лісною сусідкою Кошелівкою, замаєні до половини білими подорожниками, наші добре знайомі з молодечих літ, немов усміхаються до нас і манять до себе, щоб нам багато-багато дечого цікавого розказати.

З гори бачимо за нами майже цілу долину Лючки від Нижнього Березова аж до Коломиї. З отсього то місяця влітку 1915-го р. австрійські тяжкі гармати з хорватською обслугою прашали останні російські відділи коломиїської залоги, що поралися ще коло нищення мостів на Прусі...

Що за чудовий вид перед нашими очима на всі сторони! Лиш стань, тай дивися!...

Митю спустилися ми серед ще більшої алії доліз в Уторопи. В двох кімнатах кооперативного склепу я молочарні перечекуємо непогоду. Подивляємо незвичайну чистоту обох льокалів, а від членів управи довідуємося про гарний розв'язок обох установ, душею котрих між іншим є й о. парох.

(Докінчення буде.)

Сензація в Газі.

Сновден годиться на францусько-бельгійське домагання.

З Гаги надійшли вістки, будьтоби в суботу 17. серпня ц. р. Сновден мав згодитися на засадничі францусько-бельгійські домагання. Тепер обговорюють питання приєднання Італії для тих пропозицій. Француська, італійська, бельгійська і японська делегації мають устійнити в суботу в год. 18.30 оконечний текст відповіді на ноту Сновдена. Правдоподібно згадані держави не пропозують нових пропозицій і обмежуються до доказів, що концесії на які вони згодилися відповідають англійським домаганням. Але льондонська преса критикує гостро пропозиції цих держав, які передали Сновдену в формі спільної ноти і називає їх недостаточними. Преса підчеркує, що обчислення Франції, будьто би ці пропозиції досягають 80 відсотків англійських домагань не відповідають цілковито дійсності. Ця преса зазначає, що ці пропозиції відбігають далеко від поділового ключа устійненого в Спа.

Непотверджена поголоска.

В суботу 17. серпня ц. р. кружляла в Газі поголоска, що американські банки удалили англійському банкові позички на суму 50 мільонів фунтів штерлінгів як забезпечення на випадок дальшого відпливу золота з цього банку, але що тепер нема потвердження цієї вістки від фінансових кругів — тому всі політичні висновки зновані на цій інформації, є неправдиві. Після тих інформацій, які походять від тутешніх американських кругів, уряд Зєднених Держав не ангажується в підтримці плану Юнга без змін, але прив'язує вагу до того, аби дійшло до фінансового порозуміння між європейськими вірительми і Німеччиною.

Меморандум союзників.

З Гаги повідомляють, що відповідь Сновдена на меморандум Франції, Бельгії, Італії і Японії доручено Жаспарові в суботу 17. серпня ц. р. вночі. Сновден обговорив всі точки і зазначив, що відносно з них не може вдовольнити Англії. При тому підчеркнув, що Італія якби план Юнга дав найбільші привілеї не пішла на ніякі уступки.

Однак Сновден немає нічого проти, аби дискусію продовжувало, але щоби підшукано вимагали Англії суми.

Агенція Бельга доносить з Брюсселі, що до комітету знавців, які розглядатимуть пропозиції вичислені в меморандумі союзників, не відіде на домагання Сновдена ні один з цих знавців, які зредугували план Юнга. Сновден згодився, аби англійські знавці розглядали пропозиції вичислені в меморандумі союзників разом зі знавцями заприяненних держав.

В неділю 18. серпня ц. р. в год. 16-їй відідали Сновдена Терон і Лютер.

Бріан не вірить, щоби конференція розбилася.

З Риму повідомляють, що Бріан розмовляв зі Стреземаном, якому заявив, що вже незадовго означити тринищ звільнення надренії. При тому Бріан зазначив Стреземану, що він не вірить аби конференція розбилася, зазначаючи, що політичні консеквенції такої можливості були би катастрофальні для всіх зацікавлених держав, разом з Англією.

Гагський базар.

З Гаги наслідні вістки, що в понеділок 19. серпня ц. р. рано зібралися фінансові аналізи, аби своїх марад не докінчили і будуть продовжу-

вати їх пополудні та вночі аби свій авіт морган передати в вівторок зацікавленим делегаціям. Бріан відбув довгу розмову зі Стреземаном, по скінченні якої представники Франції, Бельгії, Англії, Німеччини зібралися в Гендерсона.

Війна між СРСР. і Китаєм.

„Юнайтед Прес“ приносить вістку, що війна між СРСР і Китаєм вже почалася, в четвер 16. серпня ц. р. На вулицях міста Мукдену розліплено афіші, які повідомляють, про вибух більшовицько-китайської війни. Урядовий комунікат подає до відома, що в четвер 16. серпня ц. р. ввечерю більшовицькі війська перейшли китайську границю в віддалені 30 км. на північний схід від Мукдену і зайняли два китайські міста. Китайський уряд повідомив закордонні посольства про вибух війни.

З Нанкіну надійшли вістки, що міністр закордонних справ нанкінського уряду Ванг поручив китайському амбасадорові в Вашингтоні, аби повідомив всіх учасників пакту Кольдого, що Китай бажає усунути непорозуміння з СРСР мирним способом, але на випадок порушення китайської границі застерігає собі всі права нападної держави.

З Льондону повідомляють, що з Мукдену надійшли вістки, що начальна команда військ у Манджурії проголосила мобілізацію п'яти бригад, в тому одній бригаді кінноти.

Бої на більшовицько-китайській границі в освітленні офіц. більшовицької агенції.

Аг. „Тасс“ повідомляє з Москви, що білогвардійці і відділи манджурських військ почали щораз частіше нападати на граничну більшовицьку сторожу і на спокійне населення, головню в районі східно-китайської залізниці, а саме в окрузі стації Манджурія, місточка Полтавское біля стації Пограничная. Інформації, які походять з китайських джерел і які приписують ініціативу нападів більшовикам, називає агенція „Тасс“ тенденційними і неправдивими. Тому аг. „Тасс“ уповноважено категорично заперечити ці вістки і ствердити, що у всіх випадках нападів більшовики обмежуються до енергійної оборони перед переходом границі китайськими і білогвардійськими бандами.

Дальші бої на більшовицько-китайській границі.

Часописи з Шангаю повідомляють, що між більшовицькими і китайськими відділами ведуться далі бої в Манджурії. Губернатор Манджурії доніс у звіті нанкінському уряду, що у віддаленні 18 миль на північ від стації Погранична прийшло в неділю 18. серпня ц. р. до 2-годинного бою. 4 китайців і 12 більшовиків є убитих.

На північ від Яраймова більшовицька кіннота перейшла границу і звела бій з китайцями. 2 особи убиті і 16 ранених, з того 10 осіб з населення. Між населенням панує великий переполох.

Урядовий китайський комунікат доносить, що в неділю 18. серпня ц. р. більшовицькі відділи, зложений з 10.000 воїків з машиновими крісами, перейшов китайську границу біля стації Манджурії.

Агенція Авака повідомляє, що більшовицькі дивізії підтримані артилерією зайняли цілий ряд місцевостей на відтинку 40 км. східно-китайської залізниці.

З Москви повідомляють, що в місті Владивостоці проголошено военний стан. Більшовицькі власті звільнили всіх бувших військових, щоби вони зареєструвалися в мобілізаційних відділах окружних комітетів.

З Відня повідомляють, що китайський амбасадор у Вашингтоні оголосив таку заяву свого уряду: 60.000 війська вислано на границу до Манджурії тому, аби запобігти новому наїздові більшовиків на китайську територію. Висилка війська не означає ще воєнного стану.

З Вашингтону доносять, що консул Зєднених Держав у Харбіні повідомив державний департамент, що прийшло до бою між китайськими військами і невеликими більшовицькими відділами, які перейшли китайську границу біля стації Пограничная. Є 200 китайців убитих.

Цепелін в Токіо.

З Москви повідомляють, що Цепелін перелетів у неділю 18. серпня ц. р. над Якутськом в год. 1.40 над раном і полетів у напрям Охотська і Токіо. З Токіо повідомляють, що в понеділок рано в 9. год. появився над столицею Японії „Граф Цепелін“. Цепелін перебув у повітрі без перерви 103 години, відбуваючи безпосередньо подорож з Німеччини до Токіо. Другим етапом лету Цепеліна є Лос Анджелєс.

Страшний вибух в копальні на Шлеську.

16 гірників убитих, 7 ранених.

Вищий гірничий уряд з Катовиць подає до відома, що в п'ятницю 16. серпня ц. р. наступив в копальні Гільдебранд в Новім селі в глибині 600 метрів, між год. 7—8 рано вибух вугільного пилу. Наслідком цього вибуху частина хідників завалилася і 16 гірників є убитих, а 7 ранених. До суботи рано витягнули лише 14 жертв катастрофи. Ратункова акція з причини вогни і видобуваючихся газів йшла дуже повільно. Щойно спеціальні ратункові відділи в відповідних газових масках вгасили вогонь і встановили помпи, якими очистили хідники від диму і газу. Доходження веде директор окружного гірничого уряду інж. Бадівський і від вищого гірничого уряду інж. Кучинський. Вибух наступив наслідком розсаджування верстат вугілля вибуховим матеріалом. Це є найбільша катастрофа в копальні, яка сталася на Шлеську від 30 літ. Остання катастрофа перед 30-ти роками була в копальні Клеофає, в якій повстало смерть 120 гірників.

Криваві сутички між Шуцбундом і Гаймвером в Стирії.

З Відня повідомляють, що підчас походу в Ст. Льоренц у Стирії організації соціал-демократичного Шуцбунду і християнсько-супільної Гаймвери прийшло до кривавої бійки. В наслідок цієї бійки є один член Шуцбунду убитий, 57 ранених, з того 30 тяжко.

Віденська преса подає такі вістки про ці криваві бійки: Соціал-демократи уладили мимо заборони віче під голим небом на ринку в Ст. Льоренц. Члени Гаймвери намагалися перервати промову соціалістичного посла Валиша і тому прийшло до бійки, яка тревала цілу годину. Соціал-демократи кажуть, що члени Гаймвери стріляли з машинового кріса, уставленого на горі біля міста. Бійку перервали сильні відділи жандармерії. Обі сторони закидають собі взаємну провокацію бійки.

„Арбайтер Цайтунг“ повідомляє, що в меті лютічних фабриках вибух страйк. Комуністи ведуть велику агітацію за проголошенням генерального страйку.

Американсько-англійське порозуміння в справі роззброєння.

„Дейлі Телеграф“ подає сензаційну вістку з Льондону, що Зєднені Держави надіслали нові пропозиції в справі роззброєння. Американські пропозиції прийняв Мекдональд з великим вдоволенням і їх прийме теж англійський уряд.

Зі спортивного життя.

Літві змагання.

Краків: Краковія — Л. К. С. 3:0 (3:0)

Варшава: Лерія — Чорні 4:2 (0:2).

Познань: Варта — Погонь 3:2 (2:0).

Лодзь: Висла — Туристи 3:0 (1:0).

Змагання за мистецтво А класи:

Перемишль: Польонія (Перемишль) — Делі 3:0.

Товариські змагання:

Гасмоней — Шлеськ 1:3 (0:2).

Україна — Шлеськ 2:3 (2:2).

Сильна шлеська дружина, яка розіграла два змагання: в суботу з Гасмонеею, а в неділю з Україною, вишла оба рази побідно, при чому в суботу виграла з Гасмонеею цілком легко, а в неділю з Україною завдяки щастю, бо Україна мала більше гри і нечуваного пеха, перестрілявши аж три карні. Взагалі по українській дружині видно перевагу, тому конче мусить відпочати. Правда, що це перша програма України на останніх одинадцять змагань, однак видно, що дружина спадає з форми.

Оба голі стріляв Кобзар. Видів 1.500

Бірка.

Гроші.

Американський долар 8:57 00—8:57 50, канадський долар 8:79 00—8:50 50, чеська корона 0:26 25—0:26 50, австрійський шілінг 1:25 00—1:25 50, румун. лей 0:05 00—0:05 25, французький франк 0:34 50—0:35 00, швейцарський франк 1:71 50—1:72 00, фунт штерлінгів 23:50 00—43:50 00, радянський червонець 17:50—18 00.

Золото: 20 корон 36:30 00—36:50 00, 20 франків 34:20 00—34:50 00, 20 німецьких марок 41:25 00—41:50 00, 10 російських рублів 46:00 00—46:00 00.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ДЕЩО ПРО РИМ.

Рим, так зване Вічне Місто, був кілька разів до основ зничений. Коли ще Вічного Міста не було, був на тому місці степ, густо перетиканий Сабінками. Між ними крутилися вовчичі і вестальки.

Одна весталька, Рея на ім'я, а Сильвія на прізвисько, ходила на рандки з Марсом і виходила з двох синів. Це мало для світа величезне значіння з трьох причин:

1) Отворило очі дівчатам, що ходити на рандки не все безпечно.

2) Два сини Реї — Ромуль і Рем — відіграли потім одну з перших ролей у римській історії.

3) Рея Сильвія, кохаючись із Марсом, дала почин до спеціальної адорації військових. З того часу дочки і не-дочки Реї кохаються найкраще із синами Марса.

Але ва кохання з синами Марса ні одну дівчину не стрінула така кара, як Рею Сильвію за кохання з самим Марсом. Її живцем закопали, а синів віддали на виховання до вовчичі.

Щодо тієї вовчичі, то думки вчених поділені. Одні запевняють, що це була легальна жінка автентичного вовка, другі, що це була жінка пастуха і тільки звадалася вовчицею. Друге твердження більш імовірне, бо ще й нині багато жінок заслугує на таке ім'я.

Ромуль і Рем любилися, як два рідні брати, себто як тільки підросли, кинулися в кулаками на себе. Але вбивати себе на смерть таки не мали за що. Тому придумали собі забаву „в місто“. Ромуль узявся ліпше до справи і зараз на початку забави вкropил Рема „мачугою“ по лобі. Світ завжди тримає з сильнішим і тому нас ніде не здивують... хотів я сказати... і тому Ромуль заложив Рому, Вічне Місто, яке ще довго буде стояти, якщо його передтим знову не зничать.

З того часу Рим став осідком Мусоліні. Біля нього примістився також і король, а на Ватикані мешкає Папа Римський. Мусоліні ставиться до всіх, а до української справи ставиться... дуже добре. Король ставиться до нас так, як кожночасний його міністр, а папа називається Папа XI.

Були ще перед Мусолінієм інші імператори, хоч жаден з них не був народним учителем. Цезар був генералом, Нерон цитристом, а кількох було банковіями.

З часу, як латинці захопили силою більшу частину Сабінок, італійська раса поправилася і жінки по Римі ходять самі красуні. Десь-не-десь трапляється і відьма, але це буває так з кожною італійською красунею після 30-го року життя.

Рим одного дня не збудовано. Тому не маю чого журитися, що Львів менший і поганіший. Адже він повстав одного дня в головах деяких польських істориків як місто, заложене польським королем.

Поминувши все вище сказане, Рим не має нічого цікавого.

Галактіон Чіпка

XXI. Всесвітній Конгрес Есперантистів.

У днях 2—9. ц. м. зібрались у Будапешті ті, що шукають порозуміння між народами світа одною мовою: есперанто. Велика зала „Вігано“ була переповнена есперантистами, які зібрались з усіх країв земної кулі. Порядком удержувалися малярські пластуни з малярськими і есперантськими хоругвами. Предсідником був І. Мігаль, проф. унів.; заступниками: Домінгес (Бразилія), Бутвуд (Англія), Сильвестрієв (Болгарія), Геріт (Франція), Пегренд (Німеччина), Сен-Сен (Китай), князь Карло шведський (Швеція).

Після офіційних промов малярського уряду і управи міста Будапешту, промовляли представники держав: Австрії, Бразилії, Чехословаччини, Німеччини, Китаю, М'янгану, Голяндії, Норвегії, Ромульї і Швайцарії. Описав промовляли делегати всіх міжнародних товариств, а вкінці відчитано депеші різних міжнародних товариств і есперантських союзів, а між ними і від „Progreso“ Т-ва українських есперантистів у Польщі.

В неділю 4. ц. м. відправили богослужіння в мові есперанто в різних обрядах, а описав заєднання: Всесвітнього Союзу Лікарів, Християнської Ліги Есперантистів, Християнської Молоді, а ввечері міжнародній костюмовий бал.

В понеділок 5-го, перше загальне засідання, в крім цього засідання: абстинентів, фольклористів, купців, почтовців, а пополудні прелекції на університеті в мові есперанто. Рівночасно також засідання плацифістів, банкові, туристів, філателістів. Ввечері концерт.

Вівторок 6-го цілоденна прогулянка пароплавом до Вишegradу. В далішні дні знову загальні засідання і засідання Всесвітнього Союзу Есперантистів (У. Е. А.) Паневропи і ін. З новостей варто згадати, що Англія, яка донедавна сильно поборювала есперантський рух з огляду на конкуренцію для англійської мови — тепер платить з державних фондів усім хто ввечері учить на есперантських курсах. У Лондоні магістрат платить за кожну двогодинну лекцію 16 шилінгів. Лекції відбуваються в місцевих торговельних школах і заєднані є там повно охочих до науки. На провінційні курси організують або управи міст або Робітничі вихованче товариства, причім кожну 2-годинну лекцію, крім інших видатків, оплачує державний фонд 1 фунт штерл. для прелегента, ще й кошта переїзду.

Будапештські есперантисти wraz з тістими влаштували маніфестаційний похід з прапорами через місто, який кілька разів фільмовано.

Безпосередньо перед всесвітнім конгресом відбувся конгрес італійських есперантистів 28. до 30. липня в Удіне, і конгрес австрійських есп. 30. липня в Відні. А 11. серпня конгрес чеських есперантистів у Празі. Кількасот есперантистів вибралося після конгресу на виставу до Познаня, де рівночасно відбувся зїзд польських есперантистів під проводом проф. д-ра Буйвіда з Кракова, який у зимових семестрах викладає есперанто на університеті у Варшаві.

Ор. К-а.

Дивогляди.

Дивогляд природи.

В однім шпиталі в Нью Йорку померли дві двохмісячні близнячки, що вродились зрослі зі собою в чудернацькій формі: голова одної була там, де ноги другої.

Муж має голос, але жінка ще більший.

У Шікаго подала в суд пані Ропавак скаргу на свого мужа, місцевого співака, що вона розчарована ним. Вона вийшла за нього заміж лише тому, що була очарована його голосом. Тимчасом він співає тільки „в службі“, для заробітку, а ніколи в хаті. Суддя признав жінці рацію і вивдав присуд, що містер Ропавак має обов'язок співати для приємності жінки дома щодня двічі. Американська преса не подяє, на жаль, як довго має він співати, щоб й інші співаки могли знати, який подружній обов'язок жде їх, коли якась жінка „зловить“ їх на їх власний голос. Пані Ропавак повинна в найближчому часі домогатися ще судового призначення її мужеві доброго і вічно нового репертуару, щоб він не збував її чимнебудь.

НОВИНКИ

— Львівські самогубці. 27-літній торговельний помічник Натан Хаєс зі Замарстинова випив багато якоїсь отрути, але слабої. Другий замарстинівський громадянин тесля Журав повисівся на руштуванні. — 22-літній жовнір Мартин Беднарський застрілявся.

— Інтерес і патріотизм. Польська преса обурена на свого графа А. Бранішського, що він продав у Парижі перський килим, здобутий Собеським під Віднем і що був досі одною з найцінніших пам'яток у Відені.

— Контрабанда в білий день. Американська пресова агенція передає звістку з „Порт оф Спейн“ на Тринідаді, що туди причалив німецький пароплав „Фальке“ зі старшинами, які є вшпани в революцію у Венесуелі. Капітан корабля мав дати допомогу революціонерам при наступі на місто Кумана. „Фальке“ вийшов з Гамбурга і мав 125 революціонерів під командуванням прогнаного венесуельського генерала Дельгаде Шальбо. Старшини, які не хотіли допомагати революціонерам примусили до цього під загрозою розстрілу. Син генерала Шальбо втік з кількома старшинами до західних Індій, невідомо з яких мотивів. У південній Венесуелі йде революційна боротьба зложж кордоном Колумбії. Є підозріння, що німецькі старшини допомагають в усій цій неясній революції, про яку кружляють суперечливі звістки.

— Рішні вістки. У париській комуністичній банку поліція зробила трус і нашла там усеку „літературу“. — Рада народних комісарів у Москві видає наказ, щоб всі крамниці з „необхідними предметами“, головню харчинами, були відчинені 10 годин денно. — Помер один із чільних англійських полководців генерал лорд Горн, підчас ловів у своїм маєтку. — Помер основник американського скауту В. Д. Бойс, що має тепер організовані 4 міль. хлопців. — У вересні статистичне московське бюро пічне підрахунок неграмотних і малограмотних у СРСР. — Англійський король уперше після своєї неаудити голодував на одному із довірених державних засідань. — Польський боксер Кулка, мистець Шалеська, скінчив самогубством. — Англійський сповівець

Перлі переплавив Ля Манш на власнім новопритукованім апараті — воднім мотоциклі за 7 год. 25 хв. — У Берліні буде заснований науковий інститут ім. Мойсея Мендельсона, жидаєсько-німецького філософа; на що піля з нагоди 200-ліття його уродин дали чверть мільона марок його нащадки, давно вихрешені. — У шаховім турнірі в Карльсбаді Капабланка діграв уже Шнільмана; оба мають по 9 і піл пунктів, за ними йде Немцович з 8 і піл і Боголюбов, Ельбе і Гріфельд з 7 і піл пунктами. — На острові Ява почав вибухати вулкан, в околиці Сансі, відомого літництва.

— Рекорди. Лондонський „Івнинг Ньюс“, якому можна вірити, звідомляє, що в Йогансбургі відбувся шлюб 128-літнього готенота зі 48-літньою землячкою. Новоженець був досі двічі женатий і має 35 дітей, зложж яких наймолодше має 35 літ. „Молодий“, який має вже правнуку, заявив, що він жениться утретє з любови і його наречені повторила те саме за себе. Ріжниця в віці 80 літ між подружжю парєю є без сумніву досі рекордом. — У Римі помер небувалий артист „Хаз Хаєс“, якого природа наділила струсним шауном. Він проглатив дерево, сукию і металі. Виступаючи приложно як „феномен природи“ він не потребував для своїх штукарств зручності, бо справді із гудзика та клаптиків матерії зі свого вбрання, а навіть кусчі скрипки, на який грав.

— Жіночі рекорди. Канада вишле на найближче засідання Ради Ліги Націй жінку, посолку Мейс Фейлд. Таким робом буде це перша жінка в Раді Ліги Націй.

— Ще одна красуня. У Будапешті підчас конгресу есперантистів один місцевий ілюстрований журнал дав почин до вибору найкрасоті жінки, яка говорити по есперантському. Вибрали її на костюмовім балі при допомозі журі, складенім із малярів, письменників і журналістів. Як „Фрзвліно Есперанто“ вибрало одногдіно естонку Вероніку Екста, що служить у міністерстві освіти в Талліні. Європейська преміювана краса малярка Сімон, що має титул „Місс Європи“ дала своїй молодшій товаришці на спомин... дзялку, яку сама дістала в Парижі.

— Швеція горює. Свіжо оголошена статистика Швеції стверджує, що пересічний ріст (висота) мешканців цього краю є 175 см. 25 літ тому шведи мали заввишки лише 172 і піл см., а перел 50 літами 170 см. Коли шведи ростимуть так далі, то ще за 100 літ будуть вони в Європі велічними. Але те, що вони здобувають на рості поодиноких людей, те тратять на загальнім зрості населення. Швеція має найслабший зріст уродин менший, ніж такі країни, що „зироджуються“, як напр. Франція та Еспанія. Можливе, що між ними двома фактами є якийсь точніший зв'язок. Шведи можуть бути горді, що їхній король є найбільшим королем у світі і що найкраще представляє націю високих людей.

— Для філателістів. Відомий шведський учений мандрівник Свен Геллін дістав дозвіл від накіського уряду видрукувати власні поштові марки на загальну суму 5000 мексиканських доларів. За ті марки він зможе покрити кошта своєї експедиції до піанічного Китаю.

— Конгрес магів. Живемо в добі конгресів. Ріжні люди, ріжних країн, держав, рас, що мають одну спільну професію, зїзджуються, щоб надуматися над способами оборони цього джерела свого заробітку. Зїзджалися також і ті, що зможуть доказувати чудеса: штукари, факіри, ілюзіоністи, претсідітатори. Місто Огіо (або Огайо) не могло їх усіх помістити. Адже живемо в добі чудес і віри в чудеса. А щоб змінити віру, магів з усього світа приїхали з мішками на плечех і під пахою, зі шпалами, шпильками, таємними скрижками і картами. Конгрес відбувався під голим небом і з його нагоди міжнародні „чудодійці“ давали безплатну виставу. Індійський факір проколював собі руку наскрізь довжезною голкою, „жрець огня“ із огнем, мов пунч зі запаленим ромом, якийсь китайець витягнув з одної хустини шість гусок. Власники готелів з остраху перелістками з такими зручними плазьями спровадили найкращих детективів на час зїзду. „З готелю можуть ще піезити найцінніші предмети“ — казали вони собі. Та мали вони ще й інший клопіт. Магів, що здобувають з нічого щось, для вської певности, ждби їхня чудодійна сила була за слаба — попривозили зі собою до помічі: крикани, гуси, свині і сотні ріжних фантастичних предметів, які треба було примістити в готелевці кімнатах.

— Австрійські „буржуї“. Один домовласник у Відні Бурггассе вивісив на воротах свого дому таку оповістку: „З цього дому має його власник доходу 1 шилінга і 60 сот., сторож дому має 500 шилінгів, держава 1.600 шил., а поодинокі комірники, що пізнаймали кімнати (іншим 7.600 шилінгів). Треба подивляти міцну віру такого домовласника в „кражу будучини“, коли він досі не продав цього дому, щоб без клопотів заробити на ньому більше як одного шилінга!

— З людського гумору. До російського містеч-

